

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO



www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN/EDITORIAL

Bir bakışta 2015 yılı 2.sayı;

Dergimizin bu sayısında, ülkemizde göz doktorlarının yaptıkları bilimsel çalışmaların ürünü olan ve okuduğunuzda önemli bilgilere ulaşabileceğinizi umduğumuz 5 özgün araştırma, 1 derleme ve 4 olgu sunumu yer almaktadır.

Türkoğlu ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmada; katarakt cerrahisi sonrası arka kapsül kesifliği (AKK) gelişen diyabetli ve diyabetli olmayan olgularda Nd: YAG lazer kapsülotomi uygulamasının, santral makula kalınlığı, en iyi düzeltilmiş görme keskinliği ve göz içi basınç değişiklikleri üzerine etkisi karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Yazarlar çalışmaya başlamadan önce diabetli hastalarda kan-aköz ve kan-retina bariyerlerindeki zayıflık nedeniyle görsel iyileşmenin kötü ve komplikasyonların sık gelişebileceğini düşünmekle beraber çalışma sonucunda gruplar arasında 3 aylık takip süresi sonrasında istatistiksel bir farklılık olmadığı saptanmıştır.

Ön kamera bulanıklığı (ÖKB), kan-aköz bariyerinin bozulması sonucu humör aköz içinde protein konsantrasyonunun artmasıdır ve hücre artışı ile beraber ön kameradaki inflamasyonun temel göstergesidir. Günümüzde ÖKB ölçümü için 635 nm dalga boyunda diod lazer (Lazer Flaremetre) kullanılır. Adam ve arkadaşları, aköz üretiminin gün boyu değişiklik göstermesine rağmen protein sentezinin sabit olmasının gün içinde aköz protein konsantrasyonunu ve dolayısı ile ÖKB değerini etkileyebileceğini düşünmüşler ve Lazer Flaremetre ile yapılan ölçümlerin ideal zamanı ve tekrarlanabilirliğini araştırmayı amaçlamışlardır. Araştırma sonucunda; ÖKB ölçümlerinin sağlıklı bireylerde günün farklı saatlerinde anlamlı bir değişiklik göstermediği saptanmış, bu nedenle gün içindeki tüm ölçümlerin güvenilir ve tekrarlanabilirliğinin yüksek olduğu belirtilmiştir.

Katarakt cerrahisi sonrası görülen önemli komplikasyonlardan biri vitreusa göz içi lensinin (GİL) dislokasyonudur. Soba ve arkadaşlarının yaptıkları geriye dönük çalışmada, vitreus kavitesine GİL düşen 30 olgunun 30 gözünde, eşlik eden hazırlayıcı nedenler ve uygulanan vitreoretinal cerrahinin sonuçları irdelenmiştir. Etiyolojilerine göre değerlendirildiğinde 18 olguda (%60) geç dönemde spontan dislokasyon, 5 olguda (%16,6) fakoemülsifikasyon cerrahisi sonrası erken dönemde dislokasyon, 4 olguda (%13,3) travma sonrası dislokasyon, 2 olguda (%6,6) önceden uygulanmış vitrektomi ve 1 olguda (%3,3) YAG lazer kapsülotomi uygulaması sonrası dislokasyon belirlenmiş; ayrıca spontan dislokasyon gelişen on sekiz olgunun 12'sinde (%40) PEX sendromu, 6'sında (%20) yüksek miyopi mevcut olduğu saptanmıştır. Bu olgularda 23 Gauge Pars Plana Vitrektominin görsel ve anatomik olarak başarılı ve güvenilir bir cerrahi tedavi olduğu sonucuna varılmıştır.

Apaydın ve arkadaşlarının Endoskopik Dakriosistorinostomi (EDSR)'de lakrimal keseye intranazal otojik T-tüp uygulamasının sonuçlarını inceledikleri geriye dönük çalışmada 37 hastanın demografik özellikleri, komplikasyonlar, ameliyat sonrası yakınmaları, NLK açıklığı, tüp alınma ya da düşme süresi, ameliyat sonrası dönemde medikal tedavi ihtiyacı olup olmadığı ve cerrahi revizyon uygulaması gerekliliği incelenmiştir. EDSR operasyonunun kısa ameliyat süresi, daha az skar dokusu oluşturması, iç kantal ligaman ve orbikülaris okülü kasının korunarak pompa mekanizmasının etkilenmesinin

önlenmesi, intranazal patolojilerin de aynı seansta saptanabilmesi ve düzeltilebilmesi gibi eksternal yaklaşıma üstünlükleri bulunmakla beraber intranazal olarak ortaya konan lakrimal kesenin nazal açıklığının devamlılığının sağlanamaması başarısını azaltmaktadır. Yapılan çalışmada açıklığı korumak amacıyla en sık kullanılan bikanaliküler silikon tüpler olmakla beraber Otojik T-tüp uygulamasının da başarılı seçenekler arasında olduğu sonucu paylaşılmıştır.

Karataş ve arkadaşlarının soket cerrahisini alanındaki çalışmasında, 7 olguya enükleasyon sonrası primer olarak ve 10 olguya da rekonstrüksiyon amaçlı sekonder olarak otolog dermiş-yağ grefti (DYG) uygulanmış; cerrahi sırası ve sonrası potansiyel komplikasyonlar ile hasta memnuniyeti açısından değerlendirilmiştir. DYG orbital hacmin oluşturulması ve oküler protezlerin hareketliliğinin sağlanmasında güvenli ve stabil bir yöntem olarak belirtilmiştir.

Retinoblastom Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar konulu derleme yazısında Tuncer ve Özer, çocukluk çağıının bu en sık rastlanan göz içi kanserin tedavisinde son yıllarda ortaya çıkan ciddi gelişmelere dikkat çekmişlerdir. Günümüzde retinoblastom tedavisinde esas olarak enükleasyon, intravenöz kemoreduksiyon ve güncel olarak da intraarteriyel kemoterapi kullanılmaktadır. Nöroradyolojik olarak oftalmik arterin kateterizasyonunu takiben kemoterapötik ajanın (sıklıkla melfalan) direkt olarak arter içine verilmesi şeklinde uygulanan bu yöntem ileri evre tümürlü gözlerin tedavisinde umut vaad ettiği vurgulanmaktadır.

Dergimizin bu sayısında yer alan olgu sunumlarında;

Güngör ve arkadaşları, glokomlu, diabetes mellitusu olan ve asetik salisilik asit kullanan bir hastada rutin muayene sırasında sağ gözde optik disk çukurluğunda kanama tesbit etmişler, atipik şekilde intrapapiller yerleşen bu hemorajinin retinal sinir lifi tabakasında incelenen de eşlik etmesi nedeniyle glokoma bağlı olabileceğini düşünmüşlerdir.

Zengin ve arkadaşları, skleral çevreleme ve vitrektomi cerrahisi sonrası dev makula deliği gelişimi saptanan bir hastayı bildirmişler; saptadıkları bu deliğin literatür bilgilerine göre sistemik ve oküler sorunlar olmaksızın cerrahiye ikincil olarak gelişmiş en büyük makuler delik olduğuna dikkat çekmişlerdir.

Sarıgül ve arkadaşları, Multiple Skleroz (MS) ile eş zamanlı 5., 6. ve 7. Kranial sinir paralizilerinin saptandığı bir olguyu sunarak kranial sinir paralizisi ile başvuran hastalarda etiolojide mutlaka MS'in akla gelmesinin yararlı olacağını bildirmişlerdir.

Son olarak; Toprak ve arkadaşları tarafından uzun süreli frontal sinüzitin bir komplikasyonu olarak gelişen bilateral sinokutanöz fistüllü ilginç bir olgu sunulmuştur. Yazarlar frontal sinüzit komplikasyonlarının yaşamı tehdit edebileceğini hatırlatarak bu olgudaki gibi sinokutanöz fistüllerin ikincil bir drenaj yolu oluşturarak ortaya çıkabilecek intrakranial ve orbital komplikasyonların önüne geçebilecekleri şeklinde bir yorum getirmişlerdir.

Saygı ve sevgilerimizle

Editöryel Kurul Adına

Dr. Tomris Şengör